

גמ"ר 2822/04/19 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד משה לוי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

25 מרץ 2021

גמ"ר 2822-04-19 פרקליטות מחוז חיפה

- פלילי נ' לוי

לפני כבוד השופט אלכס אחר

המאשימה

פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

ע"י בא כוחה עו"ד מור בן אבו

נגד

הנאשם

משה לוי

ע"י בא כוחו עו"ד עמיקם שוחט

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 16.10.17 סמוך לשעה 11:35, רכב הנאשם על אופניים חשמליים ברחוב רמב"ם בחדרה, מדרום לצפון, כשבכיוון נסיעתו צומת הרחובות רמב"ם ולבזובסקי. הכביש במקום דו סיטרי, חד מסלולי, עם נתיב ברוחב של 6 מטרים לכל כיוון. בצומת שלושה מעברי חצייה.

הנאשם התקרב אל הצומת ברכיבה על האופניים במהירות של כ- 24 קמ"ש. בהתקרבו אל מעבר החצייה הראשון בכיוון נסיעתו, הבחין הנאשם בפיוטר אלפייב (המנוח) יליד 23.6.1930 כשהוא עומד לפני מעבר החצייה על שפת המדרכה ומשוחח עם אנשים במקום. למרות זאת, המשיך הנאשם בנסיעה לעבר מעבר החצייה בלא שהאט את מהירות נסיעתו כדי אפשרות של עצירת האופניים לפני מעבר החצייה. בשלב זה, החל המנוח בחציית הכביש במעבר החצייה ממזרח למערב ומימין לשמאל בכיוון רכיבת הנאשם. הנאשם אשר לא הבחין בדבר, על אף שיכול וצריך היה להבחין בכך, המשיך ברכיבה רציפה בלא שהאט ממהירותו על מנת לאפשר למנוח לחצות את הכביש.

לאחר שחצה המנוח מרחק של כשני מטרים, פגע הנאשם עם האופניים במנוח שנפל ונחבל.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נפגע המנוח ונגרמו לו שבירים בגולגולת, דימום מוחי והמטומה סבדורלית. ביום 1.11.17 נפטר המנוח במהלך אשפוזו בבית החולים לאחר שהתדרדר מצבו עקב פציעתו בתאונה.

התאונה ומותו של המנוח נגרמו בשל נהיגתו של הנאשם בקלות ראש, ברשלנות ובחוסר זהירות אשר לא היה ער למתרחש בכיוון נסיעתו, לא האט ממהירות נסיעתו עד כדי עצירה בהתקרבו למעבר חצייה, מקום בו עמד אדם על שפת המדרכה לפני מעבר החצייה ולא הבחין בחציית המנוח את הכביש למרות שיכול וחייב היה להבחין בה.

לאור האמור, הואשם הנאשם בביצוע עבירה של **גרם מוות ברשלנות** - לפי סעיפים 64 ו- 40 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

ביום 24.06.20 הורשע הנאשם ולבקשת בא כוחו, הופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו לעניין העונש.

ביום 18.11.20 הוגש לתיק תסקיר שירות המבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 56, גרוש ואב לילדה, מתגורר בגפו. הנאשם סובל ממחלת ריאות מזה 5 שנים, מתקשה לנשום בכוחות עצמו ונעזר במכשיר הנשמה ביתי. בשל מצבו הרפואי הנאשם איננו עובד, ובשל מגיפת הקורונה, ממעט לצאת מביתו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד אך תיאר כי מגיל צעיר חבר לחברה שולית והשתמש בסמים. למרות זאת, הנאשם שירת שירות צבאי מלא. לאחר השירות, עבד הנאשם כמסגר ורתך עד לשנת 2016 אז הפסיק לעבוד בשל מצבו הרפואי.

לנאשם בת אחת ושני נכדים והנאשם תיאר קשר טוב עימם.

קצינת המבחן ציינה כי לחובת הנאשם 9 הרשעות תעבורה קודמות, האחרונה משנת 2010 בעבירות של זהירות ובטיחות ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. הנאשם מסר כי בעבר נהיגתו הייתה פזיזה ללא שקילה של השלכות מעשיו ואולם בשנים האחרונות הוא מקפיד על נהיגה זהירה יותר מבעבר. כמו כן, לחובת הנאשם הרשעה בגין החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית משנת 2004 בגינה נדון למע"ת.

קצינת המבחן התרשמה באבחון קודם שנערך לנאשם מאדם בעל יכולת ורבולית וקוגניטיבית תקינה שהוכיח כוחות ושמירה על יציבות במצבו חרף משברים שחווה בחייו. הנאשם הביע עמדות פרו חברתיות והכרה בחשיבות החוק אך בפועל עשה שימוש מתמשך בסמים ושלל בעייתיות בתחום וצורך בטיפול בכך. לאור כך, נמנע שירות המבחן באבחון הקודם מהמלצה טיפולית והמליץ על הטלת מאסר על תנאי לשם הצבת גבול ברור לנאשם.

הנאשם מסר לקצינת המבחן שבשנת 2006 פנה מיוזמתו לטיפול ביחידה להתמכרויות ואף הצליח לשמור על ניקיון מסמים במשך מספר שנים אולם אז חזר בהדרגה לשימוש וכעת משתמש בקנאביס כדי להקל על הכאבים מהם סובל. הנאשם מסר כי משתמש בקנאביס, ללא אישור רפואי, מאחר שאין ביכולתו הכלכלית לפנות לרופא פרטי אולם בכוונתו להוציא אישור. עוד מסר שבשל ההליך המשפטי, הפסיק את השימוש בסמים ומסר בדיקות שתן נקיות.

בהתייחס לתאונה, הנאשם מבין שפגיעתו במנוח היא זו אשר גרמה למותו של המנוח והדבר מייסר אותו ומלווה אותו עד היום אך הוא איננו מודה שהדבר נגרם עקב רשלנות שלו. הנאשם הביע צער רב על פטירת המנוח וכן ציין כי חשוב לו לבקש סליחה ממשפחת המנוח על אובדנם.

קצינת המבחן התרשמה שהנאשם נעדר אלמנטים עבריינים באישיותו וכי הוא מבין באופן עמוק את משמעות האישום, אך אינו מוכן לקבל אחריות לרשלנות שגרמה לתאונה מתוך מנגנוני הגנה של הרחקה והקושי שלו לשאת באשמה על כך. עם זאת, הנאשם מחובר ברמה ערכית ומוסרית למשמעות הנזק ולאובדן החיים. לאור האמור, קצינת המבחן העריכה כי הסיכון להישנות התנהגות פוגענית מצד הנאשם הינו נמוך. בשל דברים אלה, ובשל מצבו הרפואי, המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם מאסר בפועל לביצוע בעבודות שירות ולהימנע מלהטיל עליו מאסר בפועל מאחורי

סורג וברית.

לאור האמור בתסקיר, ביקשו באי כוח הצדדים להפנות את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות בטרם ישמעו הטיעונים לעונש.

ביום 08.02.21 התייצב הנאשם פעם נוספת בפני הממונה על עבודות השירות (לאחר שבפעם הראשונה בה התייצב לצורך עריכת ראיון התאמה והשמה הביע קושי לביצוע עבודות שירות במצבו הרפואי) ונמצא כשיר לנשיאת עונש המאסר בעבודות שירות במגבלות. הומלץ כי העבודות ירוצו בבית האבות "עד 120" בחדרה.

טיעוני הצדדים לעונש:

ביום 22.02.20 הגיש ב"כ המאשימה טיעונים בכתב לתיק בית המשפט וכן הצדדים טענו לעונש.

ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לתוצאות התאונה הטרגית בגינה המנוח קיפח את חייו ולרמת הרשלנות שנקבעה על ידי בית המשפט, כאשר לעבירה לא נלוו עבירות אחרות והיא בוצעה בעת רכיבה על אופניים אך היא בוצעה במעבר חציה, באור יום. בנתונים אלה עתר למתחם ענישה שינוע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, בין 5 ל- 9 שנות פסילה בפועל, לצד ענישה נלווית ופיצוי למשפחת המנוח.

באשר לעונש שיוטל בתוך המתחם, הפנה ב"כ המאשימה לעברו של הנאשם (ת/31) הכולל החזקת סמים שלא לצריכה עצמית משנת 2004, נהיגה תחת השפעה ובקלות ראש משנת 2017 ונהיגה בשכרות משנת 2011. עם זאת, הנאשם מעולם לא נשפט לתקופת מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנה למצבו הפיזי המורכב ולחוות הדעת החיובית של הממונה על עבודות השירות המאשרת הצבת הנאשם במקום המותאם לתנאים הפיזיים ולמגבלות של הנאשם, דבר הנתמך אף בתסקיר שירות המבחן. בהתאם לאמור, ביקש ב"כ המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון. כלומר, ענישה של מאסר בפועל שיינשא בעבודות שירות. הוער כי עמדה זו זכתה לתמיכת משפחת המנוח בשל מצבו הבריאותי של הנאשם על אף שביקשו שלא להגיע לדיון. יחד עם זאת על מנת לאזן את העונש שיוטל, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם פסילה בפועל קרוב לרף העליון של המתחם.

ב"כ הנאשם ציין שהוא מכבד את עמדת המאשימה לעבודות שירות וכן את עמדת משפחת המנוח אשר איננה מובנת מאליה אך טען שהמתחם צריך להתחיל מעבודות שירות למשך 4 חודשים. אכן, העבירה בוצעה במעבר חציה ואולם, הנאשם רכב על אופניים חשמליים ולא במשאית או רכב המהווים כלי מסוכן. לטעמו, לא ניתן לצפות שמישהו יפגע פגיעה קשה וקטלנית מפגיעת כלי זה. בנוסף, יש לתת את הדעת על המהירות הנמוכה בה נסע הנאשם - 24 קמ"ש - שוודאי איננה מאפיינת תיקים מסוג זה. ב"כ הנאשם הביע צער על התוצאה הטראגית של התאונה וציין כי מוות הוא מוות ואולם, יכול להיות שדווקא גילו המתקדם של המנוח תרם לתוצאה הטרגית ואולי אדם צעיר בנסיבות האירוע (פגיעת אופניים במהירות נמוכה) לא היה נפגע בצורה כה קשה, תוך שהפנה למסמכים הרפואיים של המנוח מהם עלה כי מצבו כבר השתפר ונקבע שהיה לו סיכוי טוב לשיקום. אמנם הנאשם גרם לפגיעה ולכן אחראי גם על התוצאה אך יש בנסיבות אלה כדי להשליך על המתחם. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית (נ/11 ונ/12) ממנה ניתן להתחיל את המתחם מהרף שאליו עתר.

באשר לעונש בתוך המתחם, טען ב"כ הנאשם למצבו הרפואי והתפקודי של הנאשם המסתובב עם מכונת חמצן (נ/13).
באשר לעברו הפלילי של הנאשם ולעבירה של החזקת סמים שלא לצריכת עצמית, טען ב"כ הנאשם שהנאשם קיבל
מאז היתר לשימוש בקנאביס נוכח מצבו הרפואי. כמו כן, כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם הביע כאב על הפגיעה במנוח,
נעדר אלמנטים עברייניים והסיכוי להישנות התנהגות פוגענית נמוך. בשל כך, סבר ב"כ הנאשם שיש להטיל על הנאשם
עבודות שירות לתקופה קצרה ככל האפשר, פסילה בפועל למשך 3 שנים ופיצוי לשיקול דעת בית המשפט.

הנאשם בדבריו ביקש את סליחת משפחת המנוח והתנצל על מה שקרה.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של
יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם
לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית
המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות
בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת
בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40
ה' לחוק.

בענייננו, בעבירות תעבורה ככלל, ובעבירות של גרם מוות ברשלנות בפרט, הערך המוגן הינו שמירה על קדושת החיים,
וכן מתן תחושת בטחון למשתמשי הדרך. בעניין זה, ראו דבריו של כב' השופט, אברהם אליקים, סגן נשיא, בבית משפט
המחוזי בחיפה בגזר דין שניתן בת"פ 43073-11-13 **מדינת ישראל נ' סלים זובידאת** [ניתן ביום 14.9.16, פורסם
בנבו] וכן ההפניות לפסיקה הרלוונטית.

בפסיקה נקבע לא אחת, כי הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם היינו, גרימת מוות ברשלנות, צריכה לשקף ולתת ביטוי
לקדושת חיי אדם אשר על לא עוול בכפו קיפח את חייו (ע"פ 287/13 **פלונית נ' מ"י** [ניתן ביום 16.6.13, פורסם
בנבו]) וכי אמת המידה המרכזית לגזירת הדין היא מידת הרשלנות המיוחסת לנאשם, אשר בעטיה נגרמה התאונה,
שהובילה בסופו של דבר לקיפוח חיי אדם (ראו בע"פ 6755/09 **אלמוג נ' מ"י**, תק-על 2009(4), 3475).

רמת הרשלנות - כפי שנקבעה עוד בהכרעת הדין

בנסיבות התאונה ואופן התרחשותה אינני יכול לומר כי הנאשם התרשל ברמה נמוכה - התאונה קרתה באור יום, בכביש

יבש, על מעבר חצייה שליד בית ספר כאשר לרשות הנאשם היה שדה ראייה פתוח ללא מגבלה ועל אף כל אלו, פגע בהולך רגל קשיש שכבר היה באמצעו של מעבר החצייה בנתיב.

יתרה מכך, יש לזכור כי המדובר באופניים בנתיב רחב מאוד (5.9 מטר). אפילו תגובה מאוחרת של הנאשם יכולה הייתה לשנות את התוצאה הטרגית. לו היה הנאשם סוטה לימין או לשמאל, היה נמנע מלפגוע במנוח כליל. לו היה מתחיל בבלימה, אפילו מאוחרת, אולי לא היה נופל המנוח. קשה לשער כיצד הייתה משתנה הסיטואציה אולם ברור כי זו הייתה משתנה לגמרי, בנתוני התיק שלפניי, אילו תשומת ליבו של הנאשם הייתה נתונה לנעשה בסביבת מעבר החצייה.

עם זאת, לא נטען כי הנאשם ביצע עבירות נוספות דוגמת מעבר רמזור באור אדום, התעסקות בטלפון סלולרי, או נסיעה במהירות מופרזת ועל כן, אינני סבור שרמת הרשלנות הייתה גבוהה. כפי שנפסק בעפ"ת (מחוזי-מרכז) 14034-08-15 **שיר גנץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.12.2015):

"אין דינה של תאונה שנגרמה כתוצאה מסיכון חריג, או למצער מחושב, שהנהג החליט בהחלטה מודעת ליטול על עצמו(כגון חציית צומת באור אדום, נהיגה במהירות גבוהה, חציית קו לבן רציף, נהיגה בלא רשיון וכיוצ"ב), לבין תאונה שנגרמה מחוסר תשומת לב רגעי ובחוסר מודעות מוחלט...כמובן שגם במקרה האחרון, ראוי להיענש הנהג שהביא לתוצאה הקשה, ואולם בהחלט יש לבחון אותה בפרספקטיבת המידתיות, המביאה בחשבון בין היתר את אופי הסיכון שנלקח על ידי הפוגע עובר לאירוע הטראגי".

לאור האמור, נקבע בהכרעת הדין שרמת רשלנותו של הנאשם הייתה ברמה בינונית.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשם רכב על אופניים חשמליים במהירות של 24 קמ"ש. מהירות זו אופיינית לכלי זה והסיכון הנשקף מאופניים נמוך במעט מהסיכון הנשקף מכלי רכב אחרים ויש בכך כדי להשליך על רמת הרשלנות.

בפסיקה נקבע לא אחת כי נוכח הקטל המשתולל בדרכים, אין מנוס מלהעדיף את גורם ההרתעה בענישה והגנה על האינטרס הציבורי על שלום הציבור, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם וגם אם מדובר בנאשם שעד למועד ביצוע העבירה והרשעתו בה ניהל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין (ר' עניין זובידאת) וכל זאת באין גורם מניעה אחר.

עיון בפסיקה אליה הפנו הצדדים מגלה כי בתי המשפט הן השלום והן המחוזי כערכאת ערעור, קבעו מתחם עונש הולם לעבירה בה הורשע הנאשם בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול ויבוצעו בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל ותקופת פסילה בין 6 שנים ל- 16 שנים. בתיק 3158-05-16 אשר נדון בפני מותב זה, הגיעה המאשימה להסדר טיעון עם נאשם אשר ניהל חלק ניכר מהליך הוכחות והודה בגרימת מוות ברשלנות לאחר שחצה רמזור אדום, בהיותו נהג חדש ותוך שהוא נוסע במהירות מופרזת של 140 קמ"ש. במסגרת הסדר הטיעון עתרה המאשימה לקביעת מתחם הכולל מאסר בפועל לתקופה של 15-6 חודשים תוך שהיא מגדירה את רמת רשלנותו של הנאשם ההוא כקלה בינונית. למתחם ענישה הכולל מאסר בפועל לביצוע בעבודות שירות הסכימה המאשימה גם במקרים חמורים יותר (עפ"ת חיפה) 14096-12-14 (וכן גמ"ר 3950-12-11).

ברור שאין מקרה אחד זהה למשנהו, אך משהורשע אדם בעבירה של גרימת תאונת דרכים אשר בצידה תוצאה קטלנית - מותו של אדם, על בתי המשפט ליתן לכך ביטוי עונשי מוחשי. עם זאת, הרתעת הציבור אינה חזות הכול ו"יש לשקול כל מקרה על פי נסיבותיו המיוחדות ונסיבותיו האישיות של הנאשם כאינדיבידואל ולאזן בצורה ראויה ביניהן לבין מדיניות הענישה האמורה" (עפ"ת (חי') 1267-05-16 חיזגילוב נ' מ"י [ניתן ביום 29.6.16] פורסם בנבו).

הנאשם בפניי אמנם גרם לתוצאה החמורה והטרגית אך ללא שביצע עבירות נוספות כגון אלו שהוזכרו בפסיקה אליה הופנה בית המשפט על ידי הצדדים, מצאתי לנכון לקבוע רף תחתון נמוך יותר למתחם העונש ההולם אשר ינוע מ- 4 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל לתקופה של בין 3 שנים (עונש המינימום לעבירת גרם מוות ברשלנות) ל- 10 שנים.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם - סעיף 40א לחוק העונשין:

על שיקולי ענישה, עמד בהרחבה כב' בית המשפט העליון בע"פ 11699/05 סרפו נ' מ"י (23/6/08):

"מלאכת גזירת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עריכת איזון עדין ורגיש בין שיקולי הענישה השונים, ובין נתוניו של הנאשם הקונקרטי והנסיבות שבהן נעברה העבירה, לבין שיקולי מדיניות מגוונים והצורך בהתוויית מדיניות עונשית ברורה שיש בה כדי לקדם ערכים חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד ימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי. עמד על הדברים בבהירות רבה, כדרכו, השופט (כתוארו אז) א' ברק בפרשה קודמת:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבון של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט" (ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 434 (1979)....".

בענייננו, הנאשם בן 56, גרוש ואב לבת, היה מועסק באופן נורמטיבי עד למחלתו אך כיום הוא נכה 100% ומתנייד כשלגופו מחולל חמצן בשל מחלת ריאות, לצד שלל בעיות רפואיות מורכבות אחרות (נ/13).

לחובת הנאשם הרשעה פלילית שהתיישנה זה מכבר. הנאשם נוהג משנת 1983 ולחובתו 9 הרשעות תעבורתיות קודמות

כאשר מלבד 3, רובן ככולן התיישנו. עם זאת יוער, כי שלוש ההרשעות שטרם התיישנו כוללות נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעה, נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק. מנגד, נראה כי מאז העבירה האחרונה שבוצעה בשנת 2010, לא ביצע הנאשם עבירות נוספות ואף מאז התאונה בגינה הוגש כתב האישום לא הורשע בכל עבירה נוספת במשך למעלה משלוש שנים. עובדות אלה יש בהן כדי להעיד על השינוי שערך הנאשם בתפיסתו לעניין עבירות תעבורה ובהתאם, לסיכון הנשקף מנהיגת הנאשם.

הנאשם כפר באחריותו לתאונה וניהל הוכחות והדבר איננו יעמוד לחובתו אך גם לא יזכה אותו בהקלה כלשהי לעניין העונש כמי שנטל אחריות וחסך מזמנו של בית המשפט והעדים. מנגד, שירות המבחן התרשם כי הכחשת אחריותו של הנאשם מקורה במנגנון הגנה שאינו מאפשר לנאשם להתמודד עם תוצאות התאונה, אך הנאשם מלא צער על מותו של המנוח ומתייסר על אובדן חייו.

בעניינו הצדדים הסכימו על הטלת עונש מאסר שניתן לבצעו בעבודות שירות ומשפחת המנוח, באצילותה, אף הביעה הסכמתה. בנסיבות אלה, סבורני כי זהו העונש ההולם לנאשם אשר חטא ברשלנות שהתבטאה בשניות ספורות וכאשר יכול והייתה נגרמת תוצאה קשה פחות בנתוניו של נפגע אחר. בעניין זה מצאתי להפנות לדברים שנכתבו בע"פ 41013-04-13 מיכל כרמון נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו]:

"הערתי הראשונה היא כי לטעמי בעבירות של רשלנות, גם כשתוצאתן חמורה, יש לצמצם בשימוש בעונש המאסר, עונש שיש לשמרו לנאשמים בעלי דפוסי התנהגות עבריינים מובהקים. לכן סבור אני כי בעבירות רשלנות ככלל, יש לגזור עונשי מאסר במקרים בהם מדובר בנאשם בעל עבר פלילי, או במקרים של רשלנות חמורה, או במקרים בהן הייתה הרשלנות על רקע של ניסיון להעצים רווח כלכלי... במקרה בו ניצבת בפנינו נאשמת ללא עבר פלילי שרשלנותה באה לידי ביטוי בטעות של שיקול דעת שמשכה כהרף עין סבור אזי יש לצמצם את השימוש בעונש המאסר שאין לו תכלית של ממש ופגיעתו בנאשם אינה מידתית ביחס לתועלת החברתית שבענישה. הערתי השניה מתייחסת לרכיב "הרתעת הרבים" שבמסגרת הנתונים הנשקלים לעניין ענישה. חברתי עמדה על הקושי שביישום מונח זה והחלטו בכל מקרה ומקרה, ובמיוחד במקרה שבפנינו. שותף אני להערותיה. בכל מקרה נראה כי בעבירות תעבורה, לרבות אלו שתוצאתן קטלנית, דווקא פסילת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת תשיג את תכליות הענישה, הן בדרך של הגנת הציבור מפני הנהג הרשלן והן בדרך של הרתעת הרבים מפני נהיגה רשלנית."

הנאשם העומד בפניו איננו אדם בריא ואף לנשיאת העונש בעבודות שירות תהיה השפעה על מצבו.

בנוסף, כתב האישום הוגש כשנה וחצי לאחר האירוע ומאז התאונה חלפו כשלוש שנים וחצי. גם בנתונים אלה יש כדי להשפיע על העונש אותו ראוי לגזור על הנאשם.

אם כן, שיקול דעתו של בית המשפט בעת קביעת העונש הראוי, לעבירות בהן הורשע הנאשם מורכב ממערכת שיקולים רחבה אשר לוקחת בחשבון את תוצאות התאונה ונסיבותיה וכן את נסיבותיו של הנאשם, סיכויי שיקומו (שיקום אינו בהכרח שילוב הנאשמת בתוכנית טיפולית) ואת האינטרס החברתי שבענישה.

שמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי בכובד ראש את נימוקיהם. לאחר שנתתי את דעתי לנסיבות התאונה, לרף הרשלנות ולנתוני האישיים והבריאותיים של הנאשם, באתי לכלל מסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

חשוב לציין כי לא נעלמו מעיני תוצאות התאונה. המנוח קיפח את חייו עת שחצה במעבר חצייה וסבורני כי תוצאה עגומה זו יכולה הייתה להימנע לולא אותה רשלנות רגעית של הנאשם כפי שתוארה מעלה ואף קודם לכן, בהכרעת הדין. עם תוצאות אירוע זה, הנאשם יאלץ להתמודד מידי יום ביומו, במשך כל חייו, כמו גם משפחתו של המנוח אשר איבדה את יקירה.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, באתי לכלל מסקנה כי במקרה זה יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, ועל כן אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 4 חודשים אשר יבוצע בעבודות שירות בבית אבות "עד 120" בחדרה. הנאשם יתיצב לתחילת ביצוע עבודות השירות ביום 04.04.21 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, צומת מגידו, בסמוך לביס"ר מגידו וזאת לצורך קליטתו.
2. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או גרימת מוות ברשלנות (סעיף 67 לפקודת התעבורה וסעיף 304 לחוק העונשין בצירוף סעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה).
3. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים וזאת בין היתר על מנת לאזן את הענישה אשר הוטלה על הנאשם כאמור בסעיף 1 לעיל. הפסילה תחושב מהיום וזאת ללא צורך בהפקדת רישיון ו/או תצהיר, בהתאם לכך מתבקשת המזכירות להנפיק לנאשם אישור הפקדה.
4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

5. פיצוי בסך 4,000 ₪ אשר יועבר למשפחתו של המנוח.

סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 14.08.21 ויועבר באמצעות מזכירות בית המשפט למי מבני משפחתו של המנוח אשר פרטיו ימסרו מבעוד מועד ע"י המאשימה.

למען הסר ספק הובהר בזאת לנאשם כי במידה ולא יבצע את עבודות השירות כהלכה או במידה ויפתח תיק כלשהו בעת ביצועו, יכול ותוגש בקשה להפקעת עבודות השירות ובמקרה שכזה לא מן הנמנע שהנאשם יצטרך לרצות את יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

המוצגים אשר הוגשו במהלך שמיעת הראיות מוחזרים אל ב"כ המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשפ"א, 25 מרץ 2021, במעמד הנוכחים.